02/08/2023

Ξεκίνησαν οι Παρακλήσεις της Υπεραγίας Θεοτόκου στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε χθες στον Εσπερινό και στην πρώτη Παράκληση της Υπεραγίας Θεοτόκου και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων, όπως κάθε Τρίτη, ανέγνωσε την ειδική ευχή προς τον Άγιο Λουκά τον Ιατρό, ενώ στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τόν Κύ-ριον ... ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπί τήν τα-πείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ».

Ολόκληρη η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας

Πρώτη Παράκληση τοῦ Δεκαπε-νταυγούστου, πρώτη Παράκληση πρός τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, ἐδῶ στόν ἱερό ναό τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, ὁ ὁποῖος εὐλαβεῖτο ἰδιαιτέρως τήν Παναγία μας. Τήν ψάλαμε ἐνώπιον τῆς Παναγίας τῆς Τριχερούσης, τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, καί προστάτιδός μας. Τήν μεγαλύναμε καί ἐμεῖς, ὅπως καί Ἐκείνη ἐμεγά-λυνε τόν Θεό, διότι «ἐπέβλεψεν ἐπί τήν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐ-τοῦ», ὅπως ἀκούσαμε πρό ὀλίγου στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα.

Κι ἄν ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος αἰ-σθα-νόταν τήν ἀνάγκη, ἐνώπιον τῆς συγγενοῦς της Ἐλισάβετ, τῆς μη-τέρας τοῦ τιμίου Προδρόμου, τήν ὁ-ποία εἶχε ἐπισκεφθεῖ, νά εὐχαρι-στή-σει τόν Θεό καί νά μεγαλύνει τό ὄνο-μά του, καί ἐμεῖς αἰσθανόμασθε τήν ἀνάγκη νά εὐ-χαριστήσουμε καί νά δοξάσουμε τήν Παναγία Μη--τέρα μας, γιατί μᾶς ἀξίωσε καί φέτος νά φθάσουμε στίς εὐλογη-μέ--νες αὐτές ἡμέρες τοῦ Δεκα-πε-νταυγούστου, τίς ἀφιερω-μέ-νες στή χάρη της, γιά νά ἐπι-κοινωνοῦμε κάθε ἀπόγευμα μαζί της, ψάλλοντας τόν μικρό καί τόν μεγάλο Παρακλητικό της Κανόνα.

Μακαρίζουμε, λοιπόν, καί μεγα-λύ-νουμε καί ἐμεῖς τήν Παναγία μητέρα μας, γιατί, ὅπως γρά-φει καί ὁ ἅγιος Λουκᾶς, «δέν μποροῦμε νά μήν θαυμάζουμε μέ ὅλη μας τήν καρδιά τήν Ὑπεραγία Παρθένο πού ἔγινε ὄργανο τοῦ με-γάλου μυστη-ρίου τοῦ Θεοῦ καί ὑπηρέτησε μέ τήν καθαρότητα καί τήν ἁγιότητά της τό μεγάλο ἔργο τῆς ἐνσαρ-κώ-σεως τοῦ Κυρίου Ἰη-σοῦ Χριστοῦ.

Δέν μποροῦμε νά μήν τήν ἀπο-κα-λοῦμε «τιμιωτέρα τῶν Χερου-βείμ καί ἐνδοξοτέρα ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ», γιατί ὡς Μητέρα τοῦ ἴδιου τοῦ οὐρανίου βασιλέως εἶναι ὑψηλοτέρα ὅλων τῶν ὑπη-κόων του. Γιατί οἱ Ἀρχάγγελοι, τά Σε-ρα-φείμ καί τά Χερουβείμ εἶναι ὑπη-ρέτες τοῦ Θεοῦ, καί ἡ Μητέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ πρέπει νά τοποθετεῖται ἀπό ἐμᾶς ὑψηλό-τερα ἀπό ὅλες τίς οὐράνιες δυνά-μεις.

Τήν τιμοῦμε, λοιπόν, καί τήν μα-καρίζουμε, γιατί τήν ἐτίμησε πρῶ-τα ὁ ἴδιος ὁ

Θεός, καί τήν ἐπι-κα-λούμεθα ὡς μεσίτρια γιά τή σω-τη-ρία μας, προστρέχοντας πρός αὐ-τήν καί λέγοντας «Ὑπεραγία Θεο-τόκε, σῶσον ἡμᾶς».

Καί τό πιστεύουμε αὐτό πού ζη-τοῦμε ἀπό τήν Παναγία μας, δη-λα-δή τή σωτηρία μας, ὄχι γιατί τήν ἐξισώνουμε μέ τόν Υἱό της καί τή θεωροῦμε καί αὐτήν Σωτήρα τοῦ κόσμου. Σωτήρας εἶναι μόνο ὁ Κύ-ριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καί γνω-ρίζουμε ὅτι ὁ κόσμος θά σωθεῖ ὄχι ἀπό τήν Παναγία ἀλλά ἀπό τόν Θεό καί Υἱό της μέ τόν Σταυρό του. Ξέρουμε ὅμως ἐπίσης ὅτι ἡ Πανα-γία μας μᾶς βοηθᾶ μέ τίς προσευ-χές της ἐνώ-πιον τοῦ Υἱοῦ της, «πολλά γάρ ἰσχύει δέησις Μητρός πρός εὐμένειαν Δεσπότου», καί γι᾽ αὐτό τίς ζητοῦμε, ἐπειδή εἶναι τόσο δυνα-τές ἐνώπιόν του.

Καί ἀκόμη πιστεύουμε στόν λόγο τοῦ Κυρίου πού μᾶς βεβαιώνει ὅτι «ὅ,τι ἐάν αἰτήσησθε ἐν τῇ προσευ-χῇ πι-στεύ-οντες λήψεσθε». Ἐάν, λοιπόν, ὁ Χρι-στός ὑπόσχεται ὅτι θά δώσει σέ ὅ-ποιον ζητᾶ μέ πί-στη ὁτιδήποτε ἔχει ἀνά-γκη, πῶς εἶναι δυνατόν νά μήν ἐκ-πληρώσει καί τά αἰτή-μα-τα πού ὑπο-βάλλουμε ἐμεῖς πρός Αὐ-τόν διά τῆς Παναγίας μας;

Ἡ Παναγία μας, ἄλλωστε, εἶναι αὐ-τή πού δια-θέτει μεγαλύτερη πί-στη ἀπό τόν καθένα μας, γι᾽ αὐτό καί τά αἰ-τήματα πού μεταφέρει στόν Υἱό της ἱκανοποι-οῦνται μέ με-γα-λύ-τε-ρη ἀποτελε-σμα-τικότητα, ἰδιαιτέρως μάλιστα ὅταν αὐτά τά αἰ-τή-ματα ἀφοροῦν τή σωτηρία μας.

Γι᾽ αὐτό καί ἐμεῖς, συνεχίζει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, προστρέχουμε στήν Ὑπεραγία Παρθένο Μαρία, ζητώ-ντας της τή σωτηρία μας καί στρε-φό-μαστε σέ Αὐτήν ἀκριβῶς ὅπως στόν ἴδιο τόν Σωτήρα μας, τόν Κύ-ριο Ἰησοῦ Χριστό, γιατί πιστεύ-ου-με ὅτι εἶναι ἡ προστάτιδά μας, ἡ εὐ-λογημένη μητέρα ὅλου τοῦ κόσμου, ὅλου τοῦ χρι-στιανικοῦ γένους. Γιατί ἡ Παναγία μας δέν εἶναι μόνο Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἀλλά εἶναι καί βασίλισσα τῶν οὐρανῶν. Καί ὡς Δέσποινα τοῦ κόσμου ἔχει μεγάλη ἐξουσία νά μᾶς προστατεύει ἀπό τόν διά-βολο καί ὡς βασίλισσα τῶν οὐρα-νῶν ἔχει μεγάλη παρρησία ἐνώ-πιον τοῦ θρόνου τοῦ Υἱοῦ της, στόν ὁποῖο παρίσταται νυχθημε-ρόν δεομένη γιά χάρη τῶν ἀνθρώ-πων καί ἰδιαι-τέρως γιά χάρη ἐκεί-νων πού ἐμπι-στεύονται στή μητρι-κή της ἀγάπη τή σωτηρία τους.

Γι᾽ αὐτό, ἄς μήν πα-ρα-λείπουμε καί ἐμεῖς νά ἀπευ-θύ-νουμε τά αἰτήματά μας πρός τήν Παναγία μας, ἀλλά καί νά τήν εὐ-χαριστοῦμε γιά ὅλα ὅσα μᾶς χά-ρισε καί μᾶς χαρίζει στή ζωή μας, προστρέχοντας πάντοτε κο-ντά της, ἰδιαιτέρως μάλιστα αὐτές τίς ἡμέ-ρες πού προετοι-μαζόμαστε γιά νά ἑορτάσουμε τή μεγάλη ἑορ-τή τῆς Κοιμήσεώς της, τό Πάσχα τοῦ καλο-και-ριοῦ, καί ψάλλουμε κάθε ἀπό-γευμα τήν ἱερά Παρά-κλησή της, ἔτσι ὥστε νά τήν ἔχουμε πά-ντοτε προστά-τιδα καί βοηθό, σκέ-πη καί καταφυ-γή στή ζωή μας, ἀλλά καί γιά νά μᾶς χαρί-σει διά τῶν πρε-σβειῶν της καί διά τῶν πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου Λουκᾶ τή σω-τηρία μας.